

आर्तः पर्यस्तनेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरङ्कः करङ्का-
दङ्कस्थादस्थिसंस्थं स्थपुटगतमपि कव्यमव्यग्रमस्ति ॥'

अथाद्भुतः—

अद्भुतो विस्मयस्यायिभावो गन्धर्वदेवतः ॥ २४२ ॥

पीतवर्णो वस्तु लोकातिगमालम्बनं मतम् ।

गुणानां तस्य महिमा भवेदुद्दीपनं पुनः ॥ २४३ ॥

स्तम्भः खेदोऽथ रोमाञ्चगद्गदस्वरसंभ्रमः ।

तथा नेत्रविकासाद्या अनुभावाः प्रकीर्तिताः ॥ २४४ ॥

वितर्कावेगसंभ्रान्तिहर्षाद्या व्यभिचारिणः ।

यथा—

‘दोर्दण्डाश्चितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्यत-

ष्टंकारध्वनिरार्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः ।

शवं भुज्जानं प्रेतं दृष्ट्वा माधवस्योक्तिरियम् । अयं प्रेतरङ्कः प्रेतदरिद्रः अङ्कस्थात् क्रोड-
स्थात् करङ्कात् मृतशरीरात् अस्थिसंस्थं स्थपुटगतं ग्रन्थिसंस्थमपि कव्यं मांसम्,
अव्यग्रमव्याकुलं यथा स्यात्तथा अतीत्यन्वयः । क्रमेण भक्षणादव्यग्रता । भक्षण-
क्रममाह—उत्कृष्येति । प्रथमं कृत्तिं चर्म उत्कृष्योत्कृष्य पुनः पुनश्छित्त्वा अतीत्य-
नेनान्वयः । अथानन्तरम् । पृथुच्छेद्येन महोत्फुल्लतया भूयांसि बहुलानि । अंसः
स्कन्धः । सिफक् नितम्बः । आदिना ऊरुपरिग्रहः । अंसाद्यवयवेषु सुलभानि उग्र-
पूतीनि उत्कटदुर्गन्धीनि जग्च्वा भुक्त्वैत्यन्वयः । स्थपुटगतस्याकर्षणादार्तत्वं
तदाकर्षणार्थं च दशनप्रकटनम् । कश्चिदाच्छिद्य नेष्यतीति भयात्पर्यस्तनेत्रत्वम् ।
‘करङ्कोऽस्थिशेषं शिरः स्थपुटो विकटगसीरभागः’ इति चण्डीदासः । अत्र माध-
वस्य जुगुप्सा शवप्रेताभ्यामालम्बनाभ्यां पूतिगन्धाद्युद्दीपनेन तादृगुक्त्या आक्षे-
पलभ्येन निष्ठीवनादिना चानुभावेन तथैव मोहादिव्यभिचारिणा च संवलितो
बीभत्सो रसः ॥ अद्भुतरसमाह—अद्भुत इति । लोकातिगं लोकातिवर्ति ॥
दोर्दण्डेति । दीर्घकालव्यापकेन हरधनुष्टंकारेण विस्मितस्य लक्ष्मणस्योक्तिरियम् ।
दोर्दण्डाभ्यामश्चित आकुञ्चितो यश्चन्द्रशेखरस्य हरस्य धनुर्दण्डस्तस्यावभङ्गाय उद्यत
उद्गतः । आर्यस्य श्रीरामस्य बालचरितानां प्रस्तावनायां गाने डिण्डिमो वाद्यभेदः ।

१. अद्भुत इति । विस्मयस्यायिभावको विस्मयजनककर्मकत्रालम्बनको विस्मय-
कर्माद्यदीर्घितश्चकिताद्यनुभाविता हर्षादिसंचारितोऽद्भुत इति ॥

२. गन्धर्वेति । नाट्यशास्त्रे तु ‘अद्भुतो ब्रह्मदेवतः’ इति वृक्ष्यते ॥

३. करङ्क इति । ‘करङ्कमस्तके’ इति मेदिनी । ‘करङ्कः प्रेतशरीरम्’ इति केचित् ॥

१. ‘तस्यैव च गुणोत्कर्ष उद्दीपनमुद्दीरितम् । रोमाञ्चाद्यनुभावोऽयं जात्यादिव्यभिचारकः ॥’ इति ग.